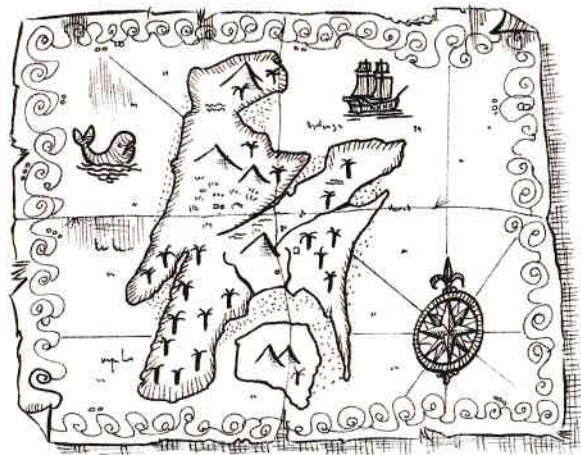

LIBRIS

We know
books

Comoara din insulă

Adaptare de

Stewart Ross

Ilustrații de

Alex Paterson

Traducere din limba engleză de

Dașa Suci

Editura Paralela 45

LIBRIS | **Walt**
books
Pentru Ana Ross, cu toată dragostea, SR.
Pentru Martha și Molly, AP.

Cuprins

CAPITOLUL 1

Harta căpitanului 4

CAPITOLUL 2

Hispaniola 14

CAPITOLUL 3

Spre țărâm 24

CAPITOLUL 4

Începe lupta 34

CAPITOLUL 5

Aventura mea pe mare 44

CAPITOLUL 6

Comoara 54

Traducerea versurilor a fost reprodusă după ediția *Comoara din insulă*,
traducere din limba engleză de Alexandru Cosmescu, Ed. Litera, 2013.

Redactare: Maria-Magdalena Trandafir
Corectură: Mihaela Cosma
Tehnoredactare & DTP copertă: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Comoara din insulă / adapt. de Stewart Ross; il. de Alex Paterson;
trad. din lb. engleză de Dașa Suciuciu. – Pitești: Paralela 45, 2022
ISBN 978-973-47-3611-9
I. Ross, Stewart (adapt.)
II. Paterson, Alex (il.)
III. Suciuciu, Dașa (trad.)
087.5

Treasure Island
Adaptare după povestea scrisă de Robert Louis Stevenson

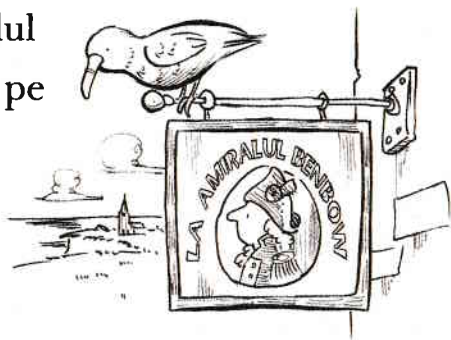
Copyright © Arcturus Holdings Limited
Romanian edition published by arrangement with Agenția Literară Livia Stoia
Copyright © Editura Paralela 45, 2022
Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este
protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparelela45.ro

COMENZI – CARTEA PRIN POȘTĂ

EDITURA PARALELA 45
Bulevardul Republicii, nr. 148, Clădirea C1, etaj 4, Pitești,
jud. Argeș, cod 110177
Tel.: 0248 633 130; 0753 040 444; 0721 247 918
Tel./fax: 0248 214 533; 0248 631 439; 0248 631 492
E-mail: comenzi@edituraparelela45.ro

Numele meu e Jim Hawkins. Încep povestirea pe când tatăl meu și mama mea erau proprietarii hanului „La Amiralul Benbow“, aflat sus, pe stâncile cu vedere la mare. Cei mai mulți clienți erau oameni politicoși, care locuiau în satul din apropiere. Uneori, stăteau și străini pentru o noapte sau două, dar niciodată mai mult.

Totul s-a schimbat când „căpitanul“ Bones s-a mutat la noi. Mâinile lui osoase erau pline de cicatrici și tatuaje, avea părul legat la spate într-o coadă acoperită cu catran, iar haina lui albastră era peticită și zdrențuită.

Limbajul necuviincios și comportamentul brutal m-au îngrozit.

Nici mama și nici tata nu erau prea mulțumiți, însă plătea în aur, iar noi aveam nevoie de bani.

În fiecare zi, bătrânul escroc urca până în vârful stâncilor și scruta zarea. În serile în care bea prea mult rom, își punea pumnalul pe masă, în față, și cânta un vechi cântec marinăresc cu o voce gravă și aspră.

Lada mortului cea grea,

Cin'șpe hăndrălai ținea –

Iu-hu-hu, și-un șip de rom!

Căpitanul Bones se urca pe stânci pentru a se uita după „un marinar fără un picior“.

Era în mod clar speriat de acest marinar șchiop, și îmi promitea o monedă de argint de patru penny în fiecare lună, dacă stau la pândă în locul lui. Am făcut întocmai, dar nu mi-a dat niciun ban.

Într-o zi, căpitanul a avut un vizitator, un marinar palid și slab căruia îi lipseau două degete de la mâna stângă.

— Câinele Negru! a exclamat el când l-a văzut.

O vreme, cei doi au băut și au depănat povești. Treptat, discuția lor s-a încins și au început să strige unul la altul. Câinele Negru a pus o întrebare, căpitanul a strigat „Nu! Nu!“, după care s-au luat la bătaie.

S-au atacat cu săbiile. Bones a sărit asupra Câinelui Negru, care a scos un strigăt și a fugit spre ușă. Căpitanul s-a luat după el.

A încercat să-i dea o lovitură puternică în cap Câinelui Negru, dar sabia s-a înfipt în firma hanului și pungașul a scăpat.

Efortul brusc a fost prea mare, iar căpitanul s-a prăbușit pe podea. Viața i-a fost salvată de doctorul Livesey, care venise să-l trateze pe tatăl meu bolnav. Totuși, Bones știa că marinarul se va întoarce și că, data viitoare, nu va mai fi singur.

Doctorul Livesey i-a spus căpitanului că, dacă va continua să mai bea rom, va muri. „Billy Bones“, cum îl numise Câinele Negru, n-a luat în seamă sfatul. După ce m-a pus să-i aduc un păhărel de rom, mi-a povestit tărășenia de-a fir a păr.

Avusese funcția de secund pe corabia căpitanului Flint – unul dintre cei mai cruzi, lacomi și bogați pirați care au colindat

vreodată mările. Pe patul de moarte, Flint i-a dat lui Bones harta unei insule. Pe ea era indicat locul în care își îngropase aurul și banii.

Pirații de pe corabia lui Flint știau despre hartă. Știau și că Billy Bones o primise. De aceea se ascundea el la hanul nostru și stătea de veghe în fiecare zi pe stânci.

Se uita după pirații care voiau să pună mâna pe harta prețioasă a comorii din insulă.

Câinele Negru dăduse de el. Bones era îngrozit. Dar nu acest pirat îl înspăimânta, ci marinarul misterios fără un picior.

Da, eram îngrijorat din cauza poveștilor sângeroase despre pirați și comori. Dar în acea perioadă eram preocupat de alte probleme: la scurt timp după vizita Câinelui Negru, tatăl meu a decedat.

Mama și cu mine rămăseserăm singuri... iar pirații ucigași erau pe aproape.